

Rundt 3000 fkr slo mange folk seg ned ved elver rundt omkring i verden. Et folk slo seg ned omkring det vi kjenner som Hellas idag. De ble i ettertid kalt mykenerne. Mykenerne forsvant etter et par tusen år, og man er ikke enige om hvorfor. Dette førte i alle fall til en lang "soveperiode" uten mye aktivitet i den greske regionen som varte til det sjette århundre fkr.

I år 600 fkr var Athen en liten bystat styrt av et aristokrati. Den største delen av innbyggerne ble undertrykt og fratatt naturgitte rettigheter. En gutt ved navn Kleistenes ble født i år 570 fkr og opplevde under oppveksten og i det voksne liv denne undertrykkelsen av innbyggerne i Athen. Han så urettferd og mente at folket burde ha rettigheter og frihet.

Hellas var og er et veldig fragmentert land. Det har mange elver, mange fjell og jevnt over ulendt terreng. Dette var ikke mulig for én leder å holde styr på, derfor oppstod det bystater, byer med tilhørende områder..Hver by ble styrt individuelt og var meget forskjellige.

Sparterne var et krigsfolk. Hele samfunnet og folks liv i Sparta ble bygget rundt disiplin og krig. Helt fra fødselen ble guttebarna trent til kamp. Sparta hadde overlegen militærmakt i forhold til andre bystater i Hellas på denne tiden, følgende klarte de å erobre nesten hele Sør-Hellas.

Rundt 500 fkr rir det en mann og en kvinne inn i byen. Mannen påstår at den høye kvinnen er athenergudinne og at hun er hans beskytter. Dette er selvfølgelig bare tull, men de ble vel motatt i byen og mannen var faktisk stebroren til Kleistenes. Han mer eller mindre får makten, men skjønner at det ikke vil vare lenge før det blir opprør på grunn av måten han kom til makten på. Han henvender seg til folket og ba om støtte, i alle klasser. Som tidligere nevnt var Athen på denne tiden et klassesdelt samfunn og denne ignoreringen av klasseskiller ble godt tatt imot av de upriviligerte, som jo var størsteparten av befolkningen. I tillegg reduserte han skattene og ga gratis lån noe som satte stor fart i Athens velferdutvikling. Det Hellas hadde som ikke mange andre hadde var et svart lite bær, nemlig olivenen. Den kunne brukes som mat, til såpe, brennstoff med mer. Athen ble nå et handelsknutepunkt. Det betød tilgang til nye varer som metaller, fisk, og kunst langveisfra.

I 527fkr dør stebroren til Kleistenes. Sønnen hans, Hyppias, tar over. Etter hvert blir han mer og mer tyrannisk, og når hans bror blir drept i 514fkr gikk han av skaftet; han begynte å drepe folk uvilkarlig. Nå så Kleistenes muligheten , konspirerte mot Hyppias og tok makten. Muligheten for kupp ble åpenbar.

En mann ved navn Isagras ville nå ha makten. Han tok kontakt med Sparta og fikk hjelp til dette. Nå var Athen underlagt en ny tyrann. I år 508 fkr får innbyggerne i Athen nok av undertrykkingen. De gjorde opprør og kaos rådde i gatene. Isagras barrikaderte seg på Akropolis, men folket tvang Isagras og hans menn til å gi opp. Denne seieren skapte en fellesskapsfølelse hos Athenerne og dette var første skritt mot folkelig makt. Dette var første gang Athenerne gikk imot sin leder.

Kleistenes ble nå spurt om å lede et slags styreorgan, en regjering. Med tanke på hva som hadde skjedd kunne han ikke være eneveldig, og han kunne ikke innsette aristokratiske ledere. Dette ville provosere befolkningen. Han lagde en møteplass hvor folk kunne diskutere og utveksle meninger. Kleistenes hadde lagd det første parlament. Her gjaldt hverken sverd eller spyd, det var meninger, tanker og avstemming som kunne gjøre utslag. Det var allikevel ikke et fullstendig demokrati, alle menn over 30 år fikk stemme, men kvinner, slaver og utlendinger var ekskludert. Man stemte ved å legge hvite eller svarte steiner, som betø henholdsvis 'ja' og 'nei' i leirkrukker. Etterpå ble steinene telt og vedtaket fattet. Man hadde ikke representanter eller partier. Dette var direkte demokrati, og alle var på samme "lag". Folket hadde makten.

I 490 fkr, går perserne i land i Marathon. Persia hadde stor militær makt. De begynte å føle seg truet av Athens utvikling og ville stoppe dette før det gikk for langt i deres øyne. Athen hadde ikke noe forsvar, så alle menn måtte stille opp. De brukte spyd, buer og pinner. Noen hadde også råd til sverd og rustning. Perserne stilte med dobbelt så mange menn som Athen. Athenerne skjønner at selv om de får armene hugget av, må de holde seg på beina og skade flest mulig persere. På én dag drepte athenerne over 6000 persiske soldater i byen Marathon.

En general ved navn Themistokles som kjempet ved Marathon ble Athens nye leder. Themistokles så at Athen hadde en liten befolkning og at Sparta var overlegne militært sett, på land. På grunn av dette ville Themistokles satse på båter og sjøkrig istedenfor soldater med sverd, spyd og buer. De var rett og slett ikke mange nok til at de kunne risikere å miste mange menn i store slag på land.

I 483 fkr fant de sølv utenfor Athen. Dette gjorde byggingen av 200 krigsskip mulig. Et skip hadde plass til 170 menn som kunne ro samtidig – på tre nivåer. Skipene var raske og lette å manøvrere.

Resultatet ved Marathon var jo at Persia ble slått tilbake, men Persia ville ikke la seg slå av en liten bystat som Athen. I år 480 fkr marsjerte persiske soldater mot Athen for andre gang. Themistokles la en plan, han ville unngå perserne på land, men slåss til havs. Derfor igangsatte han evakuering til Salamis og opprettet en midlertidig leir der. Perserne nådde Athen og brant ned Akropolis, deretter samlet de 800 skip utenfor Athen. Themistokles sendte en falsk forræder som skulle fortelle hvor athenerne var og at de var meget svekket. Perserne seilte inn den smale kanalen mot den athenske leirplassen. Her hadde persiske båter meget dårlige odds mot athenerne. De persiske skipene var nemlig vanskeligere å manøvrere, og det ble nesten umulig med så mange skip i den smale kanalen. Athenerne overkjørte bokstavelig talt perserne. 200 persiske båter ble sunket og de måtte trekke seg tilbake mens de hadde nok hær til å beskytte sitt eget land og konge.

Nå var Athen militært overlegne alle i regionen. I alle fall nesten. De grunnla en allianse med andre greske stater for å holde perserne i sjakk. Athen ledet denne alliansen, og mottok enten båter eller penger fra medlemsstatene.

En gang i året skrev innbyggerne navnet på en person på et potteskår og la det i en krukke.. Den som ble nevnt flest ganger ble forvist fra Athen. Dette var det athenernes måte å beskytte demokratiet sitt på, ved å hindre at enkeltmennesker fikk for stor makt. Et år ble Themistokles utvist. Mange athenere mente at han hadde fått for stor makt, og nå som trusselen fra Persia var borte trengte de ham ikke mer. Noen mener at Themistokleses fiender lagde mange potteskår med hans navn på forhånd, som ble delt ut til velgere som ikke kunne skrive eller som ikke hadde bestemt seg for hvem de skulle stemme på.

Folkeforsamlingen brukte loddtrekning for å plukke ut folk til å styre og til å sitte i domstolene. Bare de militære lederne, strategene, ble valgt. En mann ved navn Perikles ble valgt til Athens nye leder.

Perikles ville stimulere athenernes fellesskapsfølelse. Dette var en av grunnene til at han bygde templet Parthenon. Dette ble symbolet på athens storhet, felleskap og demokrati. I Perikles' regjeringstid blomstrer Athen. Både økonomisk, militært, og kulturellt. Det aller viktigste var demokratiet. Perikles bidro til å demokratisere ved blant annet å oppløse et aristokratisk styringsråd og å utvide adgangen til de høyere embeter.

I år 431 fkr bestemmer Perikles seg for at han vil gå til krig mot Sparta. De var nemlig de eneste som militært kunne true Athen nå. Perikles' strategi gikk ut på å innkapsle hele folket bak Athens murer med tilgang på havna så de kunne hente mat og forsyninger via sjøveien. Fra kysten skulle de herje spartianerne og deres allierte. De ville vinne sakte, men sikkert. Etter et år med barrikaderingsstrategien returnerte et athensk handelsskip med pest. Sykdommen spredde seg raskt i de trange gatene bak murene og også Perikles ble smittet og døde.

Omtrent samtidig innvaderte Sparta Sicilia. Dette var en mulighet for Athenerne og knuse Spartianerne. Athen kunne overraske Spartianerne på Sicilia, knuse dem og erobre Sicilia samtidig. Athenerne gjorde istand våpen, rustninger og skip. De kom fram og ble regelrett slaktet. Man tror at dette var på grunn av indre konflikter mellom mennene som gikk i land og at de følte ikke den samme gløden de hadde gjort før. De hadde ikke gode nok grunner. Nå var Athen svekket igjen og perserne så muligheten. De ga Sparta skip så de fikk muligheten til å blokkere Athens handelsskip. På den måten sultet de ut Athen, deretter rev de ned de store murene, herjet byen og ødela alle skipene bortsett fra 12 stk. Dette var rundt 430 fkr og dette var begynnelsen på slutten for det greske storriket.